II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2021/930 AL COMISIEI

din 1 martie 2021

de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care specifică natura, severitatea și durata unui declin economic, astfel cum este menționat la articolul 181 alineatul (1) litera (b) și la articolul 182 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 ([1]), în special articolul 181 alineatul (3) al treilea paragraf și articolul 182 alineatul (4) al treilea paragraf,

întrucât:

(1) Articolul 181 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 impune instituțiilor obligația ca, la cuantificarea parametrilor de risc care trebuie asociați claselor de rating sau grupelor de risc, să utilizeze estimări proprii ale pierderii în caz de nerambursare care să fie adecvate în cazul unui declin economic, dacă aceste estimări sunt mai prudente decât media pe termen lung. În mod similar, articolul 182 alineatul (1) litera (b) din respectivul regulament impune instituțiilor obligația de a utiliza estimări proprii ale factorilor de conversie care să fie adecvate în cazul unui declin economic, dacă aceste estimări sunt mai prudente decât media pe termen lung.

(2) Având în vedere specificitățile diferitelor portofolii, instituțiile ar trebui să aibă obligația de a identifica perioadele de declin economic separat pentru fiecare tip de expuneri, astfel cum este definit la articolul 142 alineatul (1) punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(3) Natura unui declin economic pentru un tip de expuneri dat ar trebui specificată în raport cu un set de indicatori economici considerați a fi fie variabile explicative pentru ciclul economic specific tipului de expuneri respectiv, fie indicatori ai acestuia. Setul de indicatori economici ar trebui să includă atât indicatori macroeconomici, cât și indicatori de credit. Acest lucru este necesar pentru a avea siguranța că, pentru un tip de expuneri comparabil, instituțiile vor identifica, în general, același declin economic.

(4) Chiar dacă este posibil ca valoarea efectivă a pierderilor în caz de nerambursare și a factorilor de conversie să fie considerabil superioară mediei pe termen lung ca urmare a unui declin economic, condițiile care caracterizează un declin economic nu ar trebui considerate echivalente cu condițiile utilizate în cazul unei simulări de criză. Este posibil ca acestea din urmă să fie mai severe și să utilizeze eventual scenarii mai extreme, care nu se bazează neapărat pe observații istorice. Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și actele delegate care îl completează prevăd în mod adecvat efectuarea de simulări de criză în cazurile în care acest lucru este necesar, în timp ce dispozițiile referitoare la estimările proprii ale pierderilor în caz de nerambursare și ale factorilor de conversie nu includ o astfel de cerință de efectuare a unor simulări de criză. Specificarea unui declin economic în vederea realizării de estimări proprii ale pierderii în caz de nerambursare și ale factorilor de conversie ar trebui să se bazeze, în schimb, pe condițiile economice observate de-a lungul timpului.

([1]) JO L 176, 27.6.2013, p. 1.

(5) Severitatea unui declin economic ar trebui să fie specificată în raport cu valorile cele mai proaste pe 12 luni, observate în cursul unei perioade de timp istorice corespunzătoare, pentru setul de indicatori economici care caracterizează natura unui declin economic pentru tipul specific de expuneri avut în vedere. Pentru fiecare indicator economic din set, ar trebui utilizată valoarea cea mai proastă pe 12 luni, întrucât aceasta asigură un echilibru între stabilitate și identificarea celor mai severe condiții observate în cursul unei perioade de timp corespunzătoare. Această abordare a fost aleasă datorită simplității orizontului de timp de 12 luni și, de asemenea, pentru că, dacă s-ar utiliza valorile medii pe o perioadă mai lungă, acest lucru ar putea dilua condițiile nefavorabile observate pentru un anumit indicator economic. Valorile pe intervale mai scurte, de exemplu valorile trimestriale, ar putea fi distorsionate de influențe sezoniere. Pe de altă parte, valorile pe intervale mai lungi, de exemplu valorile medii pe un interval de 36 de luni, ar putea masca existența unor condiții severe.

(6) Chiar și în cazul indicatorilor economici raportați anual, intervalul de 12 luni la care se raportează indicatorii nu este neapărat același în toate cazurile. Unii indicatori se raportează la ani calendaristici, alții la exerciții financiare sau fiscale și așa mai departe. În vederea identificării declinurilor economice, ar trebui așadar să fie posibil, atât în cazul indicatorilor economici raportați anual, cât și al indicatorilor raportați mai frecvent, să se utilizeze intervale de 12 luni care încep oricând în cursul unui an.

(7) Având în vedere că un tip de expuneri poate cuprinde expuneri legate de diferite întreprinderi, sectoare sau zone geografice, un declin economic pentru un tip de expuneri poate cuprinde una sau mai multe „perioade de declin economic" distincte. O perioadă de declin economic ar trebui recunoscută ca fiind o perioadă de timp specificată în care un indicator economic relevant atinge valoarea sa cea mai proastă pe 12 luni. În cazul în care valorile maxime sau minime corespunzând valorilor celor mai proaste pe 12 luni, observate pentru doi sau mai mulți indicatori economici, sunt atinse simultan sau la scurt timp unele după altele, indicatorii economici respectivi ar trebui să fie toți atribuiți aceleiași „perioade de declin economic". Motivul pentru care se permite ca un declin economic să cuprindă mai multe perioade distincte de declin economic este acela că astfel se ține seama de fiecare indicator economic relevant pentru specificarea perioadelor de declin economic care nu se suprapun și care trebuie analizate în contextul estimării pierderii în caz de nerambursare și a factorilor de conversie în cazul unui declin economic.

(8) Pentru a se evita o complexitate excesivă, este necesar să se stabilească o listă de indicatori economici care să fie luați în considerare în toate cazurile. Cu toate acestea, având în vedere specificitățile anumitor portofolii, instituțiile ar trebui, de asemenea, să aibă obligația de a lua în considerare indicatori economici suplimentari care constituie variabile explicative pentru ciclul economic specific tipului de expuneri în cauză sau indicatori ai ciclului economic respectiv.

(9) Având în vedere marea diversitate geografică și sectorială a portofoliilor, nu este practic să se indice sursele de date exacte care trebuie utilizate pentru fiecare indicator în fiecare jurisdicție din lume și în fiecare sector. În plus, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013, instituțiile au deja obligația de a utiliza date fiabile și de a dispune de sisteme solide de validare a estimărilor pentru toți parametrii de risc. Prin urmare, instituțiile vor trebui, în orice caz, să demonstreze exactitatea și fiabilitatea surselor de date pe care le utilizează pentru obținerea valorilor indicatorilor. Nu este așadar necesar să se stabilească în prezentul regulament norme specifice privind sursele de date precise care trebuie utilizate.

(10) Instituțiile ar trebui să utilizeze surse de date fiabile și corespunzătoare, dar nu ar trebui să aibă obligația de a obține date pentru indicatorii economici disponibili în cazul în care costurile aferente obținerii acestor date sunt disproporționate având în vedere tipul de indicator și semnificația tipului de expuneri în cauză față de celelalte tipuri de expuneri din portofoliu.

(11) Trebuie să se ia în considerare, după caz, valoarea indicatorilor economici sau variațiile valorii acestora, ținând seama de modul în care indicatorul economic este raportat în mod obișnuit și de măsura în care acesta este capabil să indice ciclicitatea.

(12) Un indicator economic ar trebui inclus în setul de indicatori economici relevanți o singură dată pentru fiecare jurisdicție sau, eventual, zonă geografică mai restrânsă, care reprezintă o parte semnificativă din tipul de expuneri în cauză. Scopul este de a se asigura că setul de indicatori reflectă în mod echitabil diversitatea geografică a expunerilor pentru tipul de expuneri în cauză. O regulă similară ar trebui să se aplice pentru fiecare sector industrial care reprezintă o parte semnificativă din tipul de expuneri respectiv. Ar trebui să li se permită instituțiilor să grupeze jurisdicții diferite sau sectoare diferite în scopul identificării unui declin economic numai dacă în jurisdicțiile sau în sectoarele industriale respective se înregistrează covariații puternice ale valorilor efective ale indicatorilor economici.

(13) Ar trebui să se specifice perioada de timp istorică în cursul căreia trebuie examinate valorile unui indicator economic dat. Pentru fiecare indicator economic, durata standard a acestei perioade de timp ar trebui stabilită la 20 de ani. Acest lucru este necesar pentru a se garanta că perioada de observare istorică acoperă cel puțin două cicluri economice. Cu toate acestea, în cazul în care în cursul acestei perioade de 20 ani nu se înregistrează valori suficient

de proaste, instituțiile ar trebui să aibă obligația de a analiza datele istorice și mai îndepărtate. Valorile ar trebui considerate ca „nefiind suficient de proaste" dacă variabilitatea indicatorului economic în cursul perioadei de observare de 20 de ani nu este reprezentativă pentru marja probabilă de variabilitate a indicatorului respectiv în viitor.

(14) Din rațiuni de simplitate și comparabilitate, o perioadă de declin economic ar trebui să aibă o durată de cel puțin 12 luni. Pentru a se asigura o mai mare precizie a rezultatelor, această durată ar trebui considerată ca durata minimă necesară. Instituțiile ar trebui să aibă obligația de a aplica o durată mai lungă dacă cele mai proaste valori ale indicatorului (indicatorilor) economic (economici) asociat (asociați) cu o perioadă de declin economic indică un declin economic mai îndelungat. Durata unei perioade de declin economic ar trebui să reflecte condițiile nefavorabile ale comportamentelor ciclice specifice tipului de expuneri în cauză, mai degrabă decât schimbările structurale din economie care antrenează efecte pe termen lung asupra valorilor indicatorilor economici.

(15) Cerințele aplicabile pentru estimarea pierderilor în caz de nerambursare și a factorilor de conversie prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 impun instituțiilor obligația de a prezenta în scris detaliile conceptuale și operaționale ale sistemelor lor de rating, inclusiv cele legate de conceperea proceselor lor de identificare a declinurilor economice, și de a păstra documentele justificative relevante pentru a putea demonstra îndeplinirea cerințelor în materie de estimări prevăzute în regulamentul respectiv. Regulamentul (UE) nr. 575/2013 impune, de asemenea, instituțiilor obligația de a-și revizui estimările pierderilor în caz de nerambursare și ale factorilor de conversie, precum și orice date de intrare necesare pentru realizarea respectivelor estimări atunci când ies la iveală noi informații și, în orice caz, cel puțin o dată pe an.

(16) Dispozițiile prezentului regulament sunt strâns legate între ele deoarece privesc natura, severitatea și durata unui declin economic care afectează doi parametri de risc diferiți care sunt utilizați amândoi în scopul aplicării abordării bazate pe modele interne de rating (IRB), și anume estimările proprii ale pierderilor în caz de nerambursare și estimările proprii ale factorilor de conversie. Pentru a se garanta faptul că dispozițiile necesare pentru identificarea declinurilor economice în vederea estimării pierderilor în caz de nerambursare și dispozițiile necesare pentru identificarea declinurilor economice în vederea estimării factorilor de conversie sunt coerente între ele și intră în vigoare în același timp și pentru a se asigura accesul rapid la aceste dispoziții, este de dorit ca standardele tehnice de reglementare prevăzute la articolul 181 alineatul (3) și standardele tehnice de reglementare prevăzute la articolul 182 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 să fie incluse într-un singur regulament.

(17) Având în vedere interacțiunea cu alte acte ale Uniunii relevante pentru estimările proprii ale pierderilor în caz de nerambursare și ale factorilor de conversie, data aplicării prezentului regulament ar trebui amânată până la 1 ianuarie 2021. În special, instituțiile vor trebui să respecte pragul de semnificație revizuit stabilit de autoritățile competente în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2018/171 al Comisiei ([2]).

(18) Prezentul regulament se bazează pe proiectul de standarde tehnice de reglementare transmis Comisiei de Autoritatea Bancară Europeană.

(19) Autoritatea Bancară Europeană a efectuat consultări publice cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente, în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([3]) și a solicitat punctul de vedere al Grupului părților interesate din domeniul bancar instituit în conformitate cu articolul 37 din regulamentul respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Specificarea naturii, severității și duratei unui declin economic

(1) În sensul articolului 181 alineatul (1) litera (b) sau al articolului 182 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, trebuie să se identifice un declin economic pentru fiecare tip de expunere, astfel cum este definit la articolul 142 alineatul (1) punctul 2 din regulamentul respectiv.

([2]) Regulamentul delegat (UE) 2018/171 al Comisiei din 19 octombrie 2017 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru pragul de semnificație al obligațiilor din credite restante (JO L 32, 6.2.2018, p. 1).

([3]) Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

(2) Pentru identificarea unui declin economic pentru un tip de expuneri dat, se aplică următoarele norme în materie de specificare:

(a) natura unui declin economic este caracterizată cu ajutorul unui set de indicatori economici care sunt clasificați drept relevanți pentru expunerile care aparțin tipului de expuneri în cauză, în conformitate cu normele prevăzute la articolul 2 („setul de indicatori relevanți”);

(b) din punctul de vedere al severității, existența unui declin economic este indicată de valoarea cea mai proastă pe o perioadă de12 luni („cea mai proastă valoare pe 12 luni”) care este observată, pentru fiecare indicator economic din setul de indicatori relevanți, în cursul unei perioade istorice determinate pentru indicatorul economic respectiv, în conformitate cu articolul 3 („perioada de timp aplicabilă”);

(c) un declin economic cuprinde una sau mai multe perioade de declin economic distincte, care acoperă valorile maxime și valorile minime care corespund valorilor celor mai proaste pe 12 luni pentru indicatorii economici din setul de indicatori relevanți, fiecare astfel de perioadă având o durată stabilită în conformitate cu articolul 4 („durata unei perioade de declin economic”).

(3) În sensul alineatului (2) litera (b), perioadele de 12 luni la care se raportează valorile unui indicator economic pot începe în orice moment în cursul perioadei de timp aplicabile.

(4) În sensul alineatului (2) litera (c):

(a) o perioadă de declin economic este perioada în care un indicator economic atinge valoarea sa cea mai proastă pe 12 luni;

(b) în cazul în care, pentru indicatori economici diferiți între care există corelații semnificative, valorile maxime sau minime care corespund celor mai proaste valori pe 12 luni sunt atinse simultan sau la scurt timp unele după altele, perioadele de declin economic în care acești indicatori ating cele mai proaste valori pe 12 luni trebuie considerate ca reprezentând o singură perioadă de declin economic, ce acoperă cele mai proaste valori pe 12 luni pentru toți indicatorii respectivi.

Articolul 2

Setul de indicatori relevanți

(1) Următorii indicatori economici sunt clasificați drept relevanți pentru expunerile care aparțin unui tip de expuneri dat:

(a) pentru toate tipurile de expuneri:

(i) produsul intern brut (PIB);

(ii) rata șomajului;

(iii) ratele de nerambursare agregate din surse externe, dacă sunt disponibile;

(iv) pierderile agregate aferente creditelor, din surse externe, dacă sunt disponibile;

(b) în plus față de indicatorii economici enumerați la litera (a):

(i) pentru expunerile față de societăți sau expunerile de tip retail față de întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri): indicii specifici unui anumit sector sau unei ramuri de activitate economică;

(ii) pentru expunerile garantate cu bunuri imobile locative față de societăți sau de debitori de retail: prețurile locuințelor sau indicii prețurilor pentru locuințe;

(iii) pentru expunerile garantate cu bunuri imobile comerciale față de societăți sau de debitori de retail care sunt IMM-uri: prețurile bunurilor imobile comerciale sau indicii prețurilor pentru bunurile imobile comerciale și prețurile de închiriere a bunurilor imobile comerciale sau indicii prețurilor de închiriere pentru bunurile imobile comerciale;

(iv) pentru expunerile de tip retail care nu intră sub incidența punctului (i), (ii) sau (iii): datoria totală a gospodăriilor și venitul disponibil, de fiecare dată când acestea sunt disponibile;

(v) pentru expunerile provenind din finanțări specializate:

— în cazul bunurilor imobile: prețurile bunurilor imobile sau indicii prețurilor pentru bunurile imobile, prețurile de închiriere a bunurilor imobile sau indicii prețurilor de închiriere pentru bunurile imobile locative, comerciale sau industriale, după caz;

— în cazul finanțării de proiecte: prețurile produselor furnizate;

— în cazul finanțării de obiecte: indicii pentru tipul sau tipurile relevante de garanții reale;

— în cazul finanțării de mărfuri: prețurile sau indicii prețurilor pentru tipul relevant de marfă;

(vi) pentru expunerile față de instituții; indicii de credit financiar;

(c) în plus față de indicatorii economici enumerați la literele (a) și (b), orice alți indicatori economici care constituie fie variabile explicative pentru ciclul economic specific expunerilor aparținând tipului de expuneri în cauză, fie indicatori ai ciclului economic respectiv.

(2) Indicatorii economici identificați pentru expunerile care aparțin unui tip de expuneri în conformitate cu alineatul (1) trebuie să reflecte distribuția geografică și, după caz, distribuția sectorială a expunerilor care aparțin tipului de expuneri respectiv.

În acest scop, un indicator economic trebuie inclus în setul de indicatori relevanți după cum urmează:

(a) o dată pentru fiecare jurisdicție sau, după caz, o dată pentru fiecare zonă geografică din cadrul unei jurisdicții care reprezintă o parte semnificativă din tipul de expuneri în cauză; și

(b) o dată pentru fiecare sector, dacă este cazul, reprezentând o parte semnificativă din tipul de expuneri respectiv.

Cu toate acestea, în cazul în care indicatorii economici care trebuie incluși în setul de indicatori relevanți în conformitate cu al doilea paragraf înregistrează o covariație puternică între diferitele jurisdicții sau, după caz, între diferite zone geografice dintr-o jurisdicție ori între diferite sectoare, se poate selecta în schimb un indicator economic comun pentru a reflecta global aceste jurisdicții, zone geografice sau sectoare.

Articolul 3

Stabilirea perioadei de timp aplicabile

În sensul articolului 1 alineatul (2) litera (b), perioada de timp istorică aplicabilă unui indicator economic este perioada de 20 de ani care se încheie în momentul în care instituția identifică declinul economic în conformitate cu prezentul regulament. Cu toate acestea, în cazul în care variabilitatea unui indicator economic în cursul perioadei respective de 20 de ani nu este reprezentativă pentru marja probabilă de variabilitate a indicatorului respectiv în viitor, perioada de timp istorică aplicabilă indicatorului respectiv trebuie să fie suficient de lungă încât să furnizeze valori reprezentative pentru respectiva marjă probabilă de variabilitate.

Articolul 4

Durata unei perioade de declin economic

În sensul articolului 1 alineatul (2) litera (c), durata unei perioade de declin economic se stabilește după cum urmează:

(a) în cazurile care intră sub incidența articolului 1 alineatul (4) litera (b), perioada unică de declin economic trebuie să fie o perioadă de timp suficient de lungă încât să acopere toate valorile maxime sau minime care corespund celor mai proaste valori pe 12 luni, observate pentru diferiți indicatori economici asociați respectivei perioade unice de declin economic;

(b) în toate cazurile, indiferent dacă intră sau nu sub incidența articolului 1 alineatul (4) litera (b), atunci când diferitele valori pe 12 luni observate pentru indicatorul economic sau indicatorii economici în cauză în cursul perioadei de timp aplicabile nu deviază semnificativ față de valoarea lor cea mai proastă pe 12 luni pentru o durată de timp specifică și continuă inclusă în perioada de timp aplicabilă, perioada de declin economic trebuie să fie suficient de lungă pentru a reflecta severitatea prelungită observată pentru indicatorul sau indicatorii economici în cauză;

(c) în toate cazurile, indiferent dacă intră sau nu sub incidența articolului 1 alineatul (4) litera (b), atunci când indicatorul economic sau indicatorii economici respectivi înregistrează valori maxime sau minime adiacente valorilor maxime sau minime care corespund valorilor celor mai proaste pe 12 luni, observate pentru indicatorul economic sau indicatorii economici în cauză în cursul perioadei de timp aplicabile, iar respectivele valori maxime și minime adiacente nu deviază semnificativ față de valoarea cea mai proastă pe 12 luni observată pentru indicatorul sau indicatorii respectivi în cursul perioadei de timp respective și sunt legate de aceleași condiții economice generale, perioada de declin economic trebuie să fie suficient de lungă pentru a reflecta întreaga perioadă prelungită în cursul căreia sunt observate valorile maxime sau minime adiacente;

(d) în cazurile care intră sub incidența articolului 1 alineatul (4) litera (a), atunci când nu se aplică nici litera (b), nici litera (c) din prezentul articol, perioada de declin economic este perioada de 12 luni căreia îi corespunde cea mai proastă valoare pe 12 luni.

Articolul 5

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2021.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 1 martie 2021.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN